

Hän poiki päänsä havaintoasemalla, istui yksinäinen mies mielip
uuhassansa,
ristikkolehtee täyttää ja kissaa rapsuttaa, kahvinkeitin tiuhaa
n tahtiin pulputtaa.

Puhelimenjohto piti seinästä napata, kun kiukkuiset ihmiset sol
kenaan soitteli,
välistä nuo soittajat miestä rasittaa, kuka sitä nyt kelin aina
kohdalleen osais aavistaa.

refrain:

Kukaan ei oo täydellinen,
kukaan ei oo täydellinen,
mies ainakin parhaansa yrittää

Välillä on poutaa joskus täytyy sataa, matalapaine silloin täll
öin Suomeen hyökkää
näitä ja monia muita luonnonoikkuja, mies havaintovihkoonsa tul
kitsee.

No ainakin, ainakin yhdesti, hän napakymppiin osasi, kun kerran
krapula kohmeloidussaan,
sattui Suomeen takatalvee povaamaan.

refrain (2x)